

KURYER LITEWSKI

Za pozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Caley Rossyi.

Z WILNA 26. MAIA ROKU 1797. W PIĄTEK.

z Wilna 25. Maia.

Temi dniami przybył do tutejszego miasta *Feld-Marszałek Xże Repnin*, iadący do Grodna na spotkanie Najjaśniejszego Imperatora *Imci.*

z Wiednia 10. Maia.

Arcy Xże Ferdinand Następca Tronu, i dwie córki Cesarza *Imci d. 4. z Budy* wyjechawszy, d. 6. wieczorem, w dobrym zdrowiu do tutejszej stolicy powrócili. Bracia i Siostry Monarchy naszego bawią jeszcze w Pradze, zatrudniając się oglądaniem ciekawości tamtejszych.

W Gratz d. 3. odprawiono uroczystą procesyą, na podziękowanie Panu Zastępów za oddalenie niebezpieczeństwa, którym groził nieprzyjaciel w czasie wtargnięcia swojego *Hr. Welsberg* który dawniej był na czele Rządu *Styryjskiego*, na miejsce już powrócił, i obowiązki Prezydenta pełnić zaczął. Znaczny wydział wojsk *Austriackich* przez miasto pomienione przechodził; inny ciągnął z *Wyższej Austrii*; obydwie zmierzają do *Carinthii* i nad granicę *Włoską* i *Prowincyi*.

Według raportów nadesłanych z *Laybach*, d. 4. pojechał do *Neustadt* *Adjutant Generala Francuzkiego Friant* dla rozmówienia się z *Gen. L. Quosdanowich* w tym mieście kommandującym, względem potrzebnych układów, które wynikają z podpisu przedugodnych warunków pokoju, i ułatwienia komunikacyi dotąd zamkniętej. 27. Kwietnia *Divizya Francuzkiej Kawaleryi*, która z *Carinthii* ustępnie, do *Laybach* przyszła. Z rana w godzin kilka przybył *Gen. en Chef Buonaparte* na czele generalnego sztabu, krótko zabawił w *Arce* Biskupim pałacu, i tegoż dnia dalszą do *Triestu* podróż przedsięwziął.

D 30 pierwsza armia *Francuzkiej* kolumna, w której 7. tys. żołnierza liczono, w *Laybach* stanęła; d. 4. t. m. druga, d. 7. trzecia. Do dnia 10. lub najdalej 15. spodziemy się, że wojska *Francuzkie* ze wszystkich krajów dziedzicznych ustąpią zupełnie. Ustawaony zaś w *Laybach* od *Gen. Buonaparte* rząd centralny, potwierdzonym został pod nazwiskiem: rządu tymczasowego; trwać będzie

aż do zwrotu rzeczy na ten stopień, jak był przed wojną.

Z *Triestu* mamy wiadomość, że *Gen. Buonaparte* d. 29. p. m. tam przybył, gdzie w Pałacu *Hr. Brigido* od Magistratu i Konsulów przytomnych był witany. Brał potem kąpiel morilką, dla poratowania osłabionego nieco zdrowia. 1. Maia w porcie *Triestu* znajdowały się 3 *Hiszpańskie*, 9 *Francuzkich* okrętów wojennych rozmaitej wielkości.

Już od niejakiego czasu rozszalała się wieść po całej *Rzeszy Niemieckiej*, że przy zawieraniu pokoju powszechnego, ma być podany projekt od rządu naszego, względem *Bawaryi*. Uwiadomiony o tym *Cesarz Imci* zalecił Ministrowi swojemu *Hr. de Seilern*, żeby zapewnił powtóre *Elektora Imci Bawarskiego*, że o zaborze krajów do niego należących nie myśli. Z drugiej strony pogłoska, iż między *Domem Austriackim a R. p. t. Francuzką* przyjdzie do zaczepnego i odwrotnego przymierza, coraz większej pewności nabiera. Nie jest jeszcze wiadomo powszechności, jaką nadgodę weźmiemy za stracone w *Belgium* kraie i *Prowincye Włoskie*. Na to się wszyscy zgadzają jednomyślnie, że przy umawianiu artykułów przedugodnych, *Cesarz Imci* obstawiał nasygorliwiej za ucałeniem *Rzeszy Niemieckiej*; ile starania jego skuteczne będą, obaczemy, gdy rozpocznie *Kongress w Bazeli*, gdzie wszystkie Rasy *Imperium* osobny pokój z *Francją* zawierac będą.

Gen. Klarke przybył w prawdzie do głównej kwatery armii *Włoskiej* w *Leoben*; lecz już w kilka godzin po podpisaniu ugody. Miał oświadczyć *Pełnomocnikom* naszym; iż jest od *Direktoryatu* przeznaczony na *Ambasadora* do *Wiednia*. Wojska *Francuzkie* za powrotem do *Włoch*, pewnie zajmą *Stanowiska* nad rzeką *Vincio*. U nas tymczasem wszystkie batterye i okopy około miasta wysypane d. 7. różniczać zaczęto.

Gen. Buonaparte d. 29. p. m. wyjechałszy z *Triestu* śpiesznie pobił do *Mantui*; gdzie około przygotowania wojny na *Wentów* ma się zatrudnić. D. 6. rano przybył tu *Kuryer* od niego wysłany d. 2. z pomienionej twierdzy, i stanął u *Margrabi de Gallo* *Ambasadora Neapolitańskiego*. Treść listów, które

z sobą przywoził, nie wiadoma; według iednych zciągają się do podróży Arcy-Xiężniczki *Clementiny*, zaślubionej Królewicowi *Dwóch Sicilii*; według zdania drugich, zawierają w sobie układy rozmaite względem krajów *Austryackich*, które teraz od wojsk nieprzyjacielskich są opuszczone. Kurier ten widziany był na wielkiej promenadzie w *Prater* mając kokardę troykolorową przy kapeluszu.

Posel *Wenecki* wysłał ztąd wiele sztafet do rządu swojego, chociaż podobno do tych czas nie odebrał od *Cesarza* *Jmci* żadney odpowiedzi na ostatnie listy Senatu *Rzpltey*. Głoszą tu powszechnie, iż *Wenecya* jest iak w opasaniu, dla krążących przed portem iey wielu okrętów nieprzyjacielskich; listy iednak z *Triestu* żadney o tym wzmianki nie czynią. Przybył do nas naostatek po długim oczekiwaniu *P. Hammond* posel Pełnomocny *W. Brytanii* do traktowania o pokoy z *Francyą*; miał natychmiast konferencyę z Ministrami gabinetowemi, na której miał się ukarzać na prędkie zbyt podpisanie warunków przedugodnych.

Gen. Buonaparte koniecznie się domagał, aby *Trieste* był mu powrócony, utrzymując, że *Półkownik Casimir* mógł, i powinien był bydyż uwiadomionym d. 14. o zawieszeniu broni, które dnia 7. umówiono. Ugodzony został spór wszelki sposobem przyjacielskim; powrócił do miasta *Francuzi*; 22. strzyż pieńędzy im wrócono; oni nawzajem oddali mieszkańcom wszelką ich własność. Rząd nasz obowiązał się wszelakich potrzeb dostarczać armii ustępującej z krajów dziedzicznych, póki się znajdować będzie w naszych granicach. Wiemy teraz, iż główny korpus *Gen. Buonaparte* wynosił 87. tys. starego żołnierza. Dziś 20. tys. ruszyło do *Lombardyi*; reszta zajmuje *Palmanuova*, i granic *Weneckich* strzedz będzie. Armia *Austryacka* do *Goertz* już się zbliżyła.

Ambasador Neapolitański, nagle wyjechał do *Budy*, gdzie Arcy Xiężniczka *Clementina* niebezpiecznie na zdrowiu zapadła. Dotąd rząd nasz nie ogłosił względem dokończoney szczęśliwie negocyacyi o pokoy; niektórzy przecieź domyślają się, iż wojskom *Austryackim* twierdza *Mantuanńska* w całości oddaną będzie; w krajach ustąpionych dla *Rzpltey Francuzkiej* wszystkim obywatelom powracać nie bronno do swoich domów i własności; zniesienie sekwestru z obu stron włożonego na majątek poddanych dwóch Mocarstw woiujących: pośrednictwo *Cesarza Jmci* jest przyjęte do zawarcia pokoju z *W. Brytanią*; &c. Papiery bankowe od dni kilkunastu 15 procentami w górę poszły.

Cesarz Jmci względ mając, na znakomite zaślugi *Generała* *Majora* *Xeia Frideryka d'Orange*, regimentu *d'Alton* Szefem mianować go raczył. Gdy *Gen. Buonaparte* już do *Gratz* ustąpił, tam umowa zawiesz miala, na mocy której wojska nasze za *Francuzkami* aż do rzeki *Mincio* postępować będą; ta ma rozgraniczać *Austryackie* Państwa od *Lom-*

bardyi. Na miejsce *Margrabi Luchasini* przedtym Posłującego na *Dworze Wiedeńskim*, Król *Jmci Pruski* naznaczył *Hr. de Keller*, który ten urząd w *Hadze* sprawował. *Xże Fürstemberg* otrzymał regiment. *Ulr. Krinsky*, *Półkownicy*: *Mollutinowich*, *Chasteller*, *Vogelhuber*, *Bourgeois*, *Klenau*, i *Nimptsch*, zostali *General-Majorami*; ostatniego mianowano *Vice-Kommandantem Krakowskim*. D. 22. ma nastąpić *Seym Królestwa Czeskiego*.

z Londynu 2. Maia z *Gazety Leydenkiej*.

Według odebranych wiadomości z *Martiniki*, *Admirał Harvey* z *Generałem Abercromby* gotnie wyprawę już nie na *Porto-Ricco*, ani *Gwadalupę*, lecz przeciw stolicy wyspy *Cuba*, *Hawanie*. *Admirał Pocock* i *General Albenarle* r. 1762. wydali to miasto *Hiszpanom*; po zakończoney wojnie *Karol 3.* niezliczone skarby wysypał na wystawienie twierdz ogromnych. My dziś trzymając się dawnego przyśłowia: Kto panem jest morza, będzie panował na ziemi; śmiało nayniepodobniejsze zamyśli możemy przedsięwziąć.

Flotta *Admirała Bridport* dla wistrow przeciwnych ieszcze w *S. Helene* stoi. Z *Lisbony* donoszą, że *Gen. Angerau* dobrze w tej stolicy znany gdzie przed wojną lekcyetanców dawał, pisał do niektórych uczniów swoich, iż się spodziewa, że pokoy między *Francyą* i *Portugalią* w krótcę będzie podpisan. Dla interessu *W. Brytanii* życzyć wypada, żeby się to nie ziściło; iakoż według listów *Paryżkich* obie strony dalekiemi są od ugody. *Admirał Jervis* okręta *Hiszpanom* zabrane kazał naprawić; do floty iednak swojej przyłączyć ieszcze nie mógł, nie znalazłszy w *Lisbońskim* porcie tyle flotnego ludu, ile potrzebował do ich osadzenia. Między *Angielskim* 12. dragonii regimentem, a załogą *Portugalską*, która strzeże stolicy, do kłótni naprzód, potem do boju przyszło, w którym nasi żołnierze nie mało ucierpieli.

Niespodziewane w tych dniach przybycie do *Londynu* *Generała Graham* z wielu *Officerami*, którzy z *Indyi Zachodniej* powracają, wielce tu wszystkich zadziwiło; naypodobniejszy jest do prawdy domysłem, że nieszczęśliwe zdarzenia do tego ich przywiodły; te zaś wyniknąć ztąd miały, że mieszkańcy wysp *Francuzkich* uwiadomieni o konferencyach *Lorda Malmesbury* w *Paryżu* z *Ministrem Lacroix*, przekonani się nakoniec, iż *Gabinet Angielski* przy pokoiu powszechnym gotów jest wszystkie zabory zwrócić *Rzpltey*. *Admirał Duncan* rozkaz odebrał bydyż w pogotowiu do wyjścia pod żagle, ieśliby wieść rozgłoszona o flocie *Hollenderskiej* pokazała się prawdziwą. W porcie *Harvick*, *Albion* okręt o 74 działach rozbił się przez nieostrożność marynarzów; ludzi iednak wyratowano. Dziedziczny *Xże Wurtembergski* zwiedza teraz miasta *W. Brytanii* nayznaczniejsze. *Kommenderujący* mają rozkaz też same iemu czynić honory, iakie *Synowie* i *bracia Królewscy* odbierać zwykli. *Xiężęta*: *de Montpensier* i *Beaujolois*, *młodzi synowie* *Ślawnego*

Egalité przed tym *Xcia d'Orleans*, już do *Filadelfji* przybyli.

Lord Maire proszony od obywatelów *Londyńskich*, ażeby na d. 25. p. m. nakazał powszechne zgromadzenie, dla dochodzenia prawdziwych przyczyn, które naród *Angielski* nad zguby przepaścią postawił; odpisał, że lubo zawsze jest gotów stosować się do ich żądania, teraz jednak wyznać musi, że przestąpiłby granicę urzędu swego, gdyby lud zwolywał celem roztrząsania takich okoliczności, które do niego nie należą. Nie wiadomo jeszcze, jak tę odpowiedź przyjmą *Anglicy*, którzy się do tych czas przed obliczem świata całego ehępili z nieograniczonej wolności wglądania w interesa polityczne kraju swego.

Dziś wieczorem listy z *Paryża* pisane d. 29. p. m. nam doniosły, że przedugodne warunki pokoju między *Cesarzem Smećm* i *Rplą Francuską* podpisane zostały. W *Irlandyi* niebezpieczeństwo coraz się powiększa; zapewniają, iż Ministerium zaprosić ma *Następcę Tronu Xcia Wallii*, aby obecnością swoją dalsze rozruchy uśmierzyć raczył.

z *Paryża* 2. Maja z *Gazety Berlińskiej*.

Następujące pisma rząd niedawno podał do wiadomości publicznej. General en Chef armii *Włoskiej* do Dyrektoryatu wykonawczego, z głównej kwatery *Leoben* 18. Kwietnia.

Odebraliście już, Obywatele Dyktoryowie przez Gen. Adjutanta *Leclerc* podane przedugodne; przeszli one do *Wiednia* prosić o nowe instrukcje; z temi gdy przybył *P. de Vincent* Adjutant *Cesarza Smećm*, wszyscy do mnie się zgromadzili, dla dokonania negocjacji rozpoczętych. Po dwudniowych umowach, podpisaliśmy przecie warunki przedugodne pokoju przyszłego. Co tylo *Konwencya w Akcie Konstytucyjnym w Departament* przemieniła, na wieki przy *Rplce* zostało; *Lombardzka* jest utwierdzoną. Nie brałem w *Niemczech* żadnej kontrybucyi, żaden z mieszkańców nie był skrzywdzonym.

Buonaparte.

General en Chef armii *Renu i Mozelli*, z głównej kwatery *Strasburga* 28. Kwietnia

Gen. Adjutant *Sole*. Obywatele Dyktoryowie, wiecie traktat z *Cesarzem* zawarty do *Paryża*. Szczęśliwe to zdarzenie wniwecz obraca straszne do wojny przygotowanie, któreśmy uczynili. Krótkie dalem opisanie przebiegu *Renu*, *Sole* wszystko wam dokładnie opowie; widział trwogę nieprzyjaciół; był w ich obozie, co o naszym postępie mówili. przyśle w krótko rapport obszerniejszy o bitwach strzonych, i korpusach które się naley stawiały.

Moreau

General en Chef armii *Sambry i Mozy*, z głównej kwatery *Friedberg* 28. Kwietnia

W dniach czterech mil 35. uszedłszy, w trzech bataliach i 5 bitwach zwyciężająca armia *Sambry i Mozy*, z uczuciem radości najwyższej, nad brzegiem *Nidda* wiadomość odebrała pożądaną o zawartym pokoju. Jest ten przypadek szczęśliwy owocem jest waleczności żołnierza *Francuskiego*, naród wdzięcznością przejęty, waszemu staraniu, Obywatele Dyktoryowie, tak znakomity dar przysię. Zadatkem jej niech będą zwycięskie znamiona, któreśmy pod *Neuwied i Montaubauer* drogim krwią naszą okupem zdobyli.

Hoche

Przesyłać te pisma do Rady *Starzych* i 500. Dyktoryat wykonawczy, przyłączył swoje.

Obywatele Reprezentanci, nieprzyjaciele *Rplce* dla zysków szczególnych usilowali do tego zaprzeczać rzeczywistość podpisanych warunków, między Gen. *Buonaparte* i Pełnomocnikami *Cesarza Smećm*. Przywiozł one wieczora wieczorem Gen. Adjutant armii *Włoskiej Sole*; iadąc przez *Niemce* widział już na wszystkich miejscach oręż zawieszony, gdzie przed kilku dniami krew się lała. Zasady pożądanego długo pokoju, dziś od Dyktoryatu ztwierdzone, są przedniejsze. Ustąpienie nam *Niderlandu*; przyznanie granic, jakie *Rplta* prawem sobie zakresliła, ustanowienie i niepodległość nowej w *Lombardyi*. Warunki prawdziwie umiarkowane i chwalebne, zaręczają długotrwały pokój; winniśmy go waleczności żołnierza Republikańskiego, i Wodzów przezorności, którzy *Francuzom* od lat 5. do zwycięstwa przodkowali.

Kewbell.

Powstały natychmiast radośne zewsząd okrzyki. Niech żyje *Rplta*! niech żyje *Buonaparte*! Tegoż dnia wieczorem na teatrze Narodowym śpiewano pieśń na przedce zrobloną na pochwałę jego, i wszystkich armii: muzyka grała arya; on peut-on être mieux, qu'au sein de sa famille? a w balacie *Mars* od *Bogin* był oliwnymi gałązkami uwieńczony, w których się *Wawrzyn* przeplatany znajdował.

Każdy sobie przypomni, jak uroczwście był przyłmowany Gen. *Angereau*, gdy przywiozł do stolicy 60. sztandarów w *Mantui* znalezionych. Z niemniejszą okazałością zapewne stanie przed obliczem Dyktoryatu Wykonawczego Gen. *Massena*, wkrótce spodziewany z potwierdzonemi przez *Cesarza Smećm* warunkami pokoju niedawno zawartego. Cóż się dziać na on czas będzie, gdy szczęśliwy *Buonaparte* powróci do *Francji*? gdy pomyslniejsze okoliczności dozwolą, aby mu Rząd nie bronił żyć w spokojnej i rodzinie? czyż zaciśzy, jako sam dziś pragnie? „Proszę, teraz, pisze do Dyktoryatu, abym został wolnym od służby; rząd mi zaufa w czasach niebezpieczeństwa pełnych; nie omwilem nadziei jego; los więcem mi dał wojennych zaszczytów, nizełim ich potrzebował do życia szczęśliwego. Niech teraz potwarcy przysięgą wysłużonemu żołnierzowi chęć i myśl zburzenia tej Ojczyzny, za którą krew i życie tylekroć lać był gotów. Zylem

„dla Rpiety, wojskom hetmanię; potrafię pra-
wom winie czynić posłuszeństwo, gdy do
„ciwilnego stanu powrócę... Zgadź wniesć na-
leży, iż Rząd *Francuzki* bezpiecznie może
polegać na tym mężu, który tyle zwycięstw
nad nieprzyjacielem odniósłszy sam siebie zwy-
ciężyć umie, życie utracone i spokojne po-
waża, szczęście nad chwałę przekłada. Czło-
wiek taki buntownikom i malkontentom nigdy
nie będzie podporą.

z *Lisbony* 27. *Marca* z *Gazety Frankfortskiej*.

Dotąd jeszcze *Hiszpania* nam wojny
nie wypowiedziała; jesteśmy między bojaźnią
okropnych jej skutków i nadzieją bliźkiego
pokoju. Dwór *Portugalski* wszelką powin-
ność okazuje, strzegąc się pilnie, aby sała-
dów już zagniewanych, bardziej rozżalić
mogło. Zbývá na prochu Flotcie naszej i wo-
jskom lądowym. *Admirał Jervis* ofiarował ten
co się znajdował na okrętach zabranych *Hi-
szpanom*, Ministrowie mu wdzięczność oświad-
czyli; daru przyłącze na inny czas odłożono.
Armie nad granicą stojące, coraz bardziej do
siebie zbliżają się: *Portugalskie* regimenty roz-
łożone są od rzeki *Tagu* do *Guadiany*, mając
Elyas twierdzę na prawej, *Montalvo* na lewej
ręce, Szrodek oparty jest o *Portalegre* i *Ca-
stello de Vide*. *Hiszpańskie* zaś wojska podo-
bnym sposobem rozciągnęły się od *Guadiany*
do *Tagu*; *Badaios* lewe ich skrzydło, *Alcan-
tara* prawe. Szrodek *Albuquerque* załazania, W
Alcantara most mają na *Tagu*.

Armia nasza, jakośmy dawniej doniesli,
nie przechodzi 33. tys. pod komendą *Xcia
Alafons* z *Domem Braganckim* zpokrewnio-
nego. Jesli, jak się spodziewamy, W. *Britan-
niam* w prędkim czasie do *Portugallii* zpro-
wadzić każe resztę wojsk swoich, które do-
tąd stały w *Porto Ferrao*, korpus *Angielski*,
licząc razem *Francuzkich Emigrantów* 10. tys.
żołnierza bitnego wynosić będzie. Głoszą, iż
Hiszpani napadając teraz *Portugalię* tego pla-
nu trzymać się będą, co wr. 1792. O gdyby z ró-
wnym, jak w ten czas skutkiem! Gdy jedna
ich kolumna, przechodziła rzekę *Tagus* w *Al-
cantara*, druga dobywała *Almeida*, z twierdz
naszych najlepszą; trzecia z *Galicii* do pół-
nocnych *Provincyi* wkraczała. *Officer Fran-
cuzki*, który na ten czas wojskom *Hiszpań-
skim* przywoził, teraz ma dozór *artilleryi*
Portugalskiej.

z *Cadix* 12. *Kwietnia* z *Gazety Hamburgskiej*.

Flotta *Angielska* przed portem naszym
krążyć nie przestaje. *Admirał Nelson* wcho-
dzącym do niego lub wychodzącym okrętom
neutralnym donosił, że Rząd *W. Britan-
nii* chcąc zniszczyć handel nieprzyjaciół, miało
Cadix ogłasza za opasane flotami swoimi;
nikomu zatem wchodzić do niego morzem
wolno nie jest.

z *Florenyji* 30. *Kwietnia* z *Gazety Berlińskiej*.

Przecież *Anglicy* po długich przewo-
dach, d. 18. z *Porto-Ferrajo* ustatpili. Przed

odejściem zapalić musieli fregatę i kilka innych
statków, niezdatnych do żeglugi, jeden w ca-
łości zostawiono, jako też 80. chorych żołnie-
rzy w szpitalu. Powiadają że niefortatek
żywności był do tego pobudką; inni, że na
obronę *Portugalszyków* płynąć iak najszybsz-
niej kazano. *Kawaler Azzara* Minister Dwor-
u *Hiszpańskiego* przy *Stolicy Apostolskiej* do
Rzymu powrócił.

Niedawno w *Mediolanie* wielkie powsta-
ły rozruchy między gwardyą narodową. *Gre-
nadycerowie* i *Strzelcy* odmówili posłuszeństwo
Komendantowi swojemu, który ich przyja-
głał do służby regularnej. Nie można było
inaczej dawnego porządku przywrócić, iak
groźbą, i aresztowaniem żołnierzy, którzy
się nayskrupniejszymi pokazali. *Gen. Ba-
naparte* bardzo źle przyjął w *Gratz* deputo-
wanych *Senatu Weneckiego*. D. 26. powró-
cili do *Wenecyi* wioząc odpowiedź pomienio-
nego *Komendanta*: Nie można wiedzieć do-
kładnie, pod jakimi warunkami gotów jest do
ugody się przychylić; to pewna, iż przed roz-
brojeniem zbuntowanego ludu, i wojsk re-
gularnych odesłaniem na dawne stanowiska,
o niczym słyszeć nie chce. Twierdzą nawet,
iako by już ogłosił, że *Wenecya* zachowaną
dotąd obojętność między walującymi *Mocar-
stwami*, zerwała.

z *Bononii* 30. *Kwietnia* z *Gazety Frankfortskiej*.

Wiadomość o poddaniu się *Werony* zu-
pełnie potwierdzoną została. Mówiono z po-
cztku, iż garnizon *Wenecki*, który miał bro-
nić, i w polu walczył z *Francuzami*, wolno
wyszedł; teraz się pokazuje, iż 4. tys. wojsk
regularnych *Rzpiety* w niewolę poszło. Cze-
kano ich przyścia do *Mediolanu* na d. 28.
Francuzi wszedłszy do *Werony* zamknęli w
ciadeli wielu mieszkańców znaczniejszych;
miałst zaś kontrybucye wojskowe płacić na-
kazali. *Gazeta Mediolańska* d. 27. obszernie
opisała wszystko co się zdarzyło przed podda-
niem *Werony*; wiele krwawych potyczek
stoczyć musieli *Republikanie*, nim pokonali
nieprzyjaciela nowego; i gdyby *Wenetowie*
trochę wcześniej powstał, gdy zwycięzca
London był w ich granicach, nie przypłaci-
li by zapewne tak drogo postępku, ile teraz,
zbyt śmiałego, iako się pokazuje z następują-
cego pisma.

z *Mediolanu* 30. *Kwietnia* z *Gazety Frank-
fortskiej*.

Obywatele *Werony* długo i gęsto strze-
lali do 3. zamków, w których *Gen. Battand*
z garnizonem był zchroniony. Wrzucone
bomby we trzech miejscach pożar wznęciły.
20. *Kwietnia* na świtanie *Gen. Lahoz* w 600.
ludzi przybył do *Pescentina* chcąc zająć statki
na *Adydzę* będące, dla otworzenia sobie kom-
munikacyi z oblężonemi.

Reszta w dodatku.

KURYERA LITEWSKIEGO

Z WILNA 26. MAIA ROKU 1797. W PIĄTEK.

Dokończenie Artykułu z Mediolanu.

Szef lekkiej Infanterji w pław rzekę przebywszy, ledwie za powtórny raz bat ieden pachwył pod ogniem ręcznym gromady pospółstwa, na drugim brzegu stojącego. Wojsko wnet zaczęło przechodzić. Tegoż czasu Gen. Chabron posłał Officjera do Werony, domagając się aby mu *Wenecki* Gubernator otworzył bramy mieyskie; odpowiedziano: iż to nastąpi w ten czas, gdy rozstrzyżone umyśli mieszkańcowi Werony przeciw obywatelom *Brescia* i *Bergamo* dadzą się ulagodzić. Ledwie list przeczytano, aliści 8 kompanii *Słowińskich*, 300 kawalerji, i 3 tys. chłopów na regimenta podzielonych, pod najwyższą komendą Półkownika *Ferro*, z największą zapalczywością na *Francuzów* natarli. Tak zaś rozsądne były rozporządzenia, iż w przypadku przegranej bitwy, żaden z atakowanych uciec nie mógł; Korpus Gen. Chabron zewsząd otoczony, stał między *Weroną*, *Adigą* i wojskiem nieprzyjacielskim.

Słowacy bitwę zaczęli z 8. armatami pod *Meriggio*, i wioskę *Croce Bianca* opanowali. Ruszył przeciw nim Chabron z batalionem 64. pół brygady, i 200. strzelców pieszych; potykano się z obu stron walecznie; gdy jeszcze zwycięstwo było wątpliwe, garnizon Werony straszną czyni wycierzkę. Pewna tu *Francuzów* porażka, gdyby Gen. *Landrieux* na czele 58. pół-brygady, legionu *Lombardów*, i 25. regimentu konnej artyllerji, nie pośpieszył na ratunek. Prawe skrzydło *Wenetów* zewsząd razem atakowane, poszło w rozsypkę. Na lewym, krótkożby wierzył! trudniejszą jeszcze z pospółstwem rozprawę mieli zwycięzcy. Ledwie za n. dościsł 13. pół-brygady, pierzchać zaczęło. Ale nie tu koniec.

Zamkneli się w wiosce *Croce Bianca Weneckiej*, gdzie na prędce okopy nasypane mieli. Wiele *Francuzów* legło w ataku; nie przecie znacznego nie zrobili. Na ost tek Gen. *Adiant* *Devaux* stanowiący na czele cudzoziemskiego legionu, osłep rzucił się w ulicę, zabral 5 armat, i na *Wenetów* obrócił. *Słowińskie* kompanie zajęły tym czasem dom obforny, do którego niełatwo był przystęp. Chabron zprowadziwszy hanbicę do tej twierdzy strzelać zaczął; za czwartym lub piątym wyrzuteł dom na powietrze wylciał. Trzymał tam na dziedzińcu nieprzyjaciela wszystkie

ammunicyjne wozy, i znaczną liczbę beczek z prochem. 500. walecznych *Słowaków* z Officyerami, końmi, wołami, wozami, &c. zginęło tym przypadkiem. Komendant *Ferro* tu poległ.

Patrząc na to lud wileński z pozostałą od przegranej kawalerją, i garnizonem *Werony*. uciekać zaczął, lecz strzelcy i konna artyllerja pasy wszystkim przeciela, jeden człowiek do miasta nie mógł powrócić, 105. w niewolę się dostało. Ulice wioski, i pola okoliczne trupem są zaśnane z obu stron poległych rycerzów; cudzoziemcy z największą bili się zaciętością; mianowicie gdy ich półkownika ciężko raniono. Po zakończonej bitwie krwawej, *Wenetowie* z *Weroną* przystali z Deputatów do Gen. Chabron. Szukając ugody, za ich zbliżeniem się, komendant pomieniony marsz biec kazał, na znak, iż się nowych lęka zasadzek. Powtórne poselstwo podobnym sposobem było przyjęte.

Przyprowadzeni do rozpacz *Wenetowie* na powtórny d. 21. bitwę wystąpili, którzy ten był skutek, że po wielkiej ludu stracie, i odniesionym zwycięstwie, *Francuzi* przedmieścia *Werony* zajęli. Bombardowanie jednak zamków, a z nich miasta nieśczęśliwego przez cały ten czas przeciąg nie ustało. Lecz gdy wiadomość nadeszła, iż Gen. *Kilmaine* zbliża się na czele jednej kolumny, *Viktor* drugiego; trzecia zaś od Gen. *en Chef* *Buonaparte* wysłana do *Osopo* przyciągnęła, upadła nadzieja *Wenetów* i d. 24. przez Kapiitulacyą bramy nieprzyjaciółom otworzyć musieli.

z Werony 29. Kwietnia z Gazety Berlińskiej.

Zdać się, iż pospółstwo zbuntowane na prawym brzegu *Adygi* jeszcze przed poddaniem się miasta naszego, rozszedł się do sił swoich, postrzegłszy Diwizją Gen. *Viktora*. Mieszkańcy *Prowincji Vicenza* równie z pierwszemi przeciw *Francuzom* uzbrojeni, nie długo trwali w odważnym przedsięwzięciu. Ledwie ich 4 tys. liczono pod miastem stołecznym, łącząc w to wojska regularne. Inne *Wenetów* *Prowincje* dotąd przedstawiały na samym oświadczeniu wierności i przywłaszaniu do Rządu swojego, tudzież zupełnej gotowości wzięcia, się do broni przeciw najeźdźnikom, jeśli by to po nich *Senat* wymagał koniecznie. Co nastąpił czas odkrycia. Teraz część armii pod

dowodztwem Gen. Joubert stanowiący pod Osopo szanśce sypać zaczęła. Obecność Gen. Buonaparte wszystkim zamieszaniom o raz jeden koniec położy.

z Brunn 13. Maja z gazety Krakowskiej

Przysłany Kuryerem od Gen. Buonaparte Gen. Adjutant do Ambassadora Neapolitańskiego, donosił o wzburzeniu królów Weneckich, i porażeniu umysłów w Lombardyi. Mówią, iż Cesarz Jmć według rady Wodza Francuzkiego do 100. tys. pomnożyć kazał wojsko do Włoch przeznaczone.

z Frankfortu 7. Maja z teyże Gazety.

Gen. Werneck listem do Gen. Hoche pisanym tyle przynajmniej wyiedział, iż Oficjerom Francuzkim zabroniono surowie obciążać kontribucyami osoby szczegulne; takowe postępowanie, mówi w swoim do nich ordynansie Gen. en Chef armii Sambry, i Moz, hańbi wojsko, wywraca karność, kraj niszczy. Zalecił więc, aby Prowincye Niemieckie leżące między Renem, linią demarkacyną, i rzekami Sieg Lahn, i Menem wypłaciły ogółem 3. mill. 700. tys. liwrow. Największy ciężar padł na kraj Darmstadtzki, Dillenbura, Weilburg, dzierżawy Elektora Mogunckiego, i Biskupa Fuldeńskiego.

z Coblence 1. Maja z Gazety Frankfortskiej

Kommunikacya między prawym a lewym Renu pobrażem wolna jest i otwarta, most pływający o milę z tąd w Kesselheim rzucony, do nas wkrótce przyprowadzą. Ten który się w Trarbach znajdował, jest dziś w Oberwerth; Francuzi nieustannie z jednej na drugą stronę przechodzą. Ehrenbreitstein dotąd nieco jest ścisniony. Twierdzy tey komendant nie chciał Republikanom dozwolić kupowania żywności w wioskach pobliskich, ci na wzajem zabronili wprowadzać rzeczy potrzebnych do fortecy. Wszystko na ten czas ustanie, gdy armie Francuzkie za Ren ustąpią, do czego przygotowania czynić już zaczęto. Gen. Richempeaux nakazał nie dawno znaczną kontribucyą w kraju nad Lahną leżącym, tey gdy nie wypłacono, zakładników pobrać kazał. Za nadejściem ordynansow Gen. en Chef kommanderującego, więźniów puścił na wolność, kontribucyi nie odstępując.

z Hagi 6. Maja z Gazety Berlińskiej.

Na ostatnim posiedzeniu Konwencyi Narodowej Batawow donosił Prezydent, że ogulne wydatki Rpltey w roku terazniejszym wyniosą 40. milionow złotych Hollendeskich

(133. mill. zł. Pol.) w przeszłym zaś dochodziły do 60. mill. Zdaie się teraz rzecz pewna, iż Moza rozgraniczać będzie Francyzą od Rzeczy Niemieckiej. Dawno już osądzili Generałowie, iż ta rzeka twierdzami opatrzona, jaką jest Mastricht &c. przydawszy kilka jeszcze nowych, lepiej Niderland zasłoni od wszelkiej napaści, niżeli Ren,

z Strasburga 2. Maja z teyże Gazety.

Gen. Massena po krótkiej rozmowie z Gen. Moreau, udał się w dalszą podróż do Paryża. Widzieliśmy w mieście naszym kilku Austriackich Generałów, którzy odwiedzając Generała en Chef, ze wszelką grzecznością przyjęci byli. Jedli obiad w Pałacu Czerwonym; wieczorem poszli na teatr. Jutro nasi Oficjerowie wielki bal daią. Zabrzanych w niewolę Austriaków, na brzeg prawy Renu odprowadzono. Żołnierze Francuzki zarówno z niemi się cieszyli, widząc koniec długiej i uprzykrzonej wojny.

z Bruxelli 4. Maja z Gazety Courier du Bas Rhin.

Wczora wieczorem Kuryer przywiozł z Paryża przedugodne warunki w Leoben podpisane. Pierwszym jest ustąpienie Francuzom Niderlandu. Dzwony, trąby, i działa wnet tę wiadomość po mieście roznieśli. Kto chciał dobrze poznać sposob myślenia Belgów niechętnych, i do ferca ich przeniknąć: miał zaiste porę w życiu iedyną: wszystkim obywatelom żal zmyśli i czucie odebrał; a chociaż dawno do swojego losu przygotowanymi byli, trwoga przecie tak wielka wszystkich ogarnęła, iż ani iey opisać, ani podobna opowiedzieć. Mieśco całe w głuchą przemienność pustynię: każdy śpieszył co prędzey smutek swój w domu przed okiem ciękawych Republikanow zamykać. Inaczej się stało w Mediolanie, gdzie w dzień ogłoszenia Lombardzkiej niepodległości, urzędnicy z zapalonemi pochodniami pod drzewem wolności stanęli, wołając: Niech żyje Rzplta: armia Włoska, młody Bohater Buonaparte, &c. lud noc całą przepędził na ucztach i biesiadach.

Od granic Turckich 24. Kwietnia z Gazety Frankfortskiej.

Coraz większe powstają kłótnie po wszystkich Prowincyach Turcy Europejskiej: Kupy łotrow niezliczone, kraj rabują i niszczą: ludzie ambitni zbierają strofników, za których pomocą chełliby zostać niepodległemi. Baszowie między sobą niezgodni, częste i krwawe toczą bitwy. Porta zda się poglądać spokojnie na przyszły swój upadek, którego nigdy tak dziś tak bliską nie była.

DONIESIENIE.

JP. Nicoletti Direktor Menażeryi, ma honor donieść Prziesławney Publiczności, iż ieszcze dni kilka w Wilnie zabawi. Jeśliby kto życzył oglądać rzadkie zwierzęta, znajdzie go w każdej godzinie gotowym do usług swoich, na ulicy Zamkowej, w Pałacu JW, Hr. Paca. Nro 200.